

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 80/11
Λουξεμβούργο, 6 Σεπτεμβρίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση C-108/10
Ivana Scattolon κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Το Δικαστήριο διευκρινίζει το περιεχόμενο της προστασίας των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβολής του προσώπου του εργοδότη

Σε περίπτωση μεταβολής του προσώπου του εργοδότη, το δίκαιο της Ένωσης δεν επιτρέπει την σημαντική μείωση των αποδοχών των εργαζομένων, απλώς και μόνο λόγω της μεταβολής, ακόμη και στην περίπτωση εργαζομένων που εργάζονταν σε δημόσια αρχή και μετατάσσονται σε άλλη δημόσια αρχή

Κατά τη νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεως επιχειρήσεως¹, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν για τον εκχωρητή από ισχύουσα κατά τη μεταβίβαση σύμβαση εργασίας μεταβιβάζονται στον εκδοχέα. Επιπλέον, ο εκδοχέας διατηρεί τους όρους εργασίας που έχουν συμφωνηθεί με συλλογική σύμβαση, κατά το ίδιο μέτρο που οι όροι αυτοί ισχύουν για τον εκχωρητή και έως την ημερομηνία της καταγγελίας ή λήξεως της συλλογικής συμβάσεως ή της ενάρξεως ισχύος ή εφαρμογής άλλης συλλογικής συμβάσεως.

Η Ivana Scattolon εργαζόταν στον Δήμο Scorzè (Ιταλία) ως επιστάτρια σε δημόσια σχολεία από το 1980 έως το 1999, ανήκοντας στο διοικητικό, τεχνικό και βοηθητικό (ΔΤΒ) προσωπικό των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. Το 2000 μετατάχθηκε σε θέση ΔΤΒ προσωπικού του Δημοσίου και κατατάχθηκε σε μισθολογικό κλιμάκιο που αντιστοιχεί σε εννέα έτη προϋπηρεσίας.

Δεδομένου ότι το Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (Υπουργείο Παιδείας, Πανεπιστημίων και Έρευνας, στο εξής: Ministero) δεν αναγνώρισε σχεδόν 20 έτη προϋπηρεσίας της στον Δήμο Scorzè και θεωρώντας ότι υπέστη ως εκ τούτου σημαντική μείωση των αποδοχών της, η I. Scattolon προσέφυγε στο Tribunale ordinario di Venezia (Ιταλία), ζητώντας να αναγνωριστεί το σύνολο της προϋπηρεσίας της.

Το εν λόγω δικαστήριο υπέβαλε στο Δικαστήριο το ερώτημα αν η νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεως επιχειρήσεως έχει εφαρμογή σε περίπτωση μετατάξεως του προσωπικού δημόσιας αρχής κράτους μέλους σε άλλη δημόσια αρχή. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, το ιταλικό δικαστήριο ζητεί επίσης να διευκρινιστεί αν, ενόψει του υπολογισμού των αποδοχών των μεταταχθέντων εργαζομένων, ο εκδοχέας πρέπει να λάβει υπόψη του την προϋπηρεσία των εργαζομένων αυτών στον εκχωρητή.

Το Δικαστήριο κρίνει, καταρχάς, ότι η πρόσληψη, από δημόσια αρχή κράτους μέλους, του προσωπικού που εργαζόταν για άλλη δημόσια αρχή με αντικείμενο την παροχή επικουρικής φύσεως υπηρεσιών στα σχολεία, οι οποίες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, υπηρεσίες συντηρήσεως και διοικητικής υποστηρίξεως, συνιστά μεταβίβαση επιχειρήσεως εφόσον το εν λόγω προσωπικό συνιστά οργανωμένο σύνολο εργαζομένων οι οποίοι προστατεύονται από τη σχετική με την προστασία των εργαζομένων νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού.

¹ Οδηγία 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 26), και οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16).

Όσον αφορά, περαιτέρω, τον υπολογισμό των αποδοχών των μεταταχθέντων εργαζομένων, το Δικαστήριο κρίνει ότι επιτρέπεται στον εκδοχέα να εφαρμόζει από την ημερομηνία της μεταβίβασης τους όρους εργασίας που προβλέπει η ισχύουσα γι' αυτόν συλλογική σύμβαση, περιλαμβανομένων των σχετικών με τις αποδοχές όρους, πλην όμως **η μισθολογική ενσωμάτωση των μετατασσόμενων εργαζομένων πρέπει να γίνει κατά τρόπο σύμφωνο με τον σκοπό που επιδιώκει η νομοθεσία της Ένωσης, σχετικά με την προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβολής του προσώπου του εργοδότη, σκοπό ο οποίος συνίσταται, κατ' ουσίαν, στο να μην περιέρχονται οι εργαζόμενοι απλώς και μόνο λόγω της μεταβίβασης σε δυσμενέστερη θέση σε σχέση με αυτήν στην οποία βρίσκονταν προηγουμένως.**

Το Δικαστήριο τονίζει ότι, εν προκειμένω, το Ministero, αντί να αναγνωρίσει αυτή καθαυτή την προϋπηρεσία στο σύνολό της, υπολόγισε για κάθε μεταταχθέντα εργαζόμενο «πλασματική» προϋπηρεσία, πράγμα που είχε καθοριστική σημασία κατά τον υπολογισμό των αποδοχών του μεταταχθέντος προσωπικού. Δεδομένου ότι το ΔΤΒ προσωπικό των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης εκτελούσε στα δημόσια σχολεία εργασίες ανάλογες, αν όχι πανομοιότυπες με τις εργασίες που εκτελεί το ΔΤΒ προσωπικό του Ministero, η προϋπηρεσία του μεταταχθέντος προσωπικού στον εκχωρητή μπορεί να χαρακτηριστεί ως ισότιμη προς την προϋπηρεσία του ΔΤΒ προσωπικού που εργαζόταν, πριν τη μετάταξη, στο Ministero με τα ίδια καθήκοντα.

Συνεπώς, το Δικαστήριο καταλήγει ότι, **εφόσον η μεταβίβαση έχει ως συνέπεια την άμεση εφαρμογή, στους μετατασσόμενους εργαζομένους, της ισχύουσας για τον εκδοχέα συλλογικής συμβάσεως και οι σχετικοί με τις αποδοχές όροι της συμβάσεως αυτής σχετίζονται, μεταξύ άλλων, με την προϋπηρεσία, το δίκαιο της Ένωσης απαγορεύει την ουσιαστική μείωση των αποδοχών των μετατασσόμενων εργαζομένων, σε σχέση με τις αποδοχές που ελάμβαναν αμέσως πριν τη μετάταξη, εφόσον η μείωση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι η προϋπηρεσία τους στον εκχωρητή, ισότιμη προς την προϋπηρεσία των εργαζομένων στον εκδοχέα, δεν έχει ληφθεί υπόψη κατά τον προσδιορισμό του αρχικού μισθολογικού κλιμακίου τους στον εκδοχέα. Απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει αν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, υπήρξε τέτοια μείωση αποδοχών.**

Δεδομένου ότι η επίμαχη μεταβίβαση επιχειρήσεως είχε ως συνέπεια το Corte Suprema di cassazione (ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο) να εκδώσει διάφορες αποφάσεις επί προσφυγών συναδέλφων της I. Scattolon και, στη συνέχεια, να θεσπιστεί νόμος με τον οποίον ρυθμίζονται τα της μεταβίβασης για όλους τους εμπλεκόμενους εργαζομένους κατά τρόπο αντίθετο προς τις προαναφερθείσες δικαστικές αποφάσεις, το Tribunale ordinario di Venezia υπέβαλε επίσης ερώτημα σχετικά με το συμβατό του νόμου αυτού προς τις γενικές αρχές του δικαίου, όπως είναι η αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και η αρχή της ασφάλειας δικαίου.

Το Δικαστήριο δεν δίδει απάντηση στο ζήτημα αυτό, το οποίο στο μεταξύ εξετάστηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (απόφαση της 7ης Ιουνίου 2011, Agrati κ.λπ. κατά Ιταλίας). Το Δικαστήριο έκρινε ότι, βάσει των απαντήσεων στα λοιπά προδικαστικά ερωτήματα, παρέλκει η εξέταση της υποθέσεως υπό το πρίσμα των γενικών αρχών του δικαίου.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της απόφασεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106